

Öppet brev till regeringen och dess samarbetspartier

Statsminister Stefan Löfven, vice statsminister Isabella Lövin, liberalernas partiledare Nyamko Sabuni och centerpartiets vice partiledare Anders W Johnsson

Många äldre kände sig redan innan utbrottet av covid-19 ensamma och isolerade. Pandemin har nu pågått i nära fyra månader och ser dessvärre ut att bli långvarig. Vi märker en tydlig frustration bland medlemmar och andra äldre över den ofrivilliga isolering som drabbat dem. Vi arbetar därför varje dag med att motivera pensionärer att följa rekommendationer från myndigheter och förklara varför det är viktigt att de efterlevs.

Isoleringen leder till att allt fler äldre mår psykiskt dåligt. Att inte kunna träffa familj och vänner, delta i aktiviteter och röra sig i samhället har blivit ett reellt hot mot äldres hälsa och välbefinnande.

Under pågående kris har statsministern, vice statsministern, socialministern, partiledare och andra politiker samt myndigheter tagit kontakt med oss för att be våra organisationer om att hjälpa till. Det är en självklarhet för oss. Vi pensionärer tillhör en generation som har lärt oss att vara solidariska med andra och att ställa upp när det krisar.

Vi har uppmanat medlemmar att stanna hemma. Vi har ställt in tiotusentals olika arrangemang fast vi är väl medvetna om att våra möten och aktiviteter betyder mycket för det sociala välbefinnandet bland äldre. Vi arbetar istället stenhårt för att hitta nya vägar att stötta och stimulera äldre att hålla sig isolerade utan att ensamheten ska bli övermäktig.

Det kostar att hålla verksamheten igång. Samtidigt tappar vi miljoner i intäkter. Vi får inga nya medlemmar, för vem vill gå med i en förening som inte har någon synlig verksamhet? Intäkter från annonsering i våra tidningar har mer än halverats, våra medlemsresor är inställda och mötesverksamheten ger inget annat än kostnader. Lottförsäljningen i föreningar och distrikt går på lågvarv. Vi blöder ekonomiskt precis som så många andra i dessa dagar. Men, vi varken kan eller vill överge våra medlemmar eller alla andra äldre.

Detta har vi många gånger påtalat för er politiker. Om ni vill att vi ska hjälpa er så måste vi få hjälp tillbaka. Vi får berömmande ord som svar, men några pengar har vi inte sett till. Istället har vi tvingats korttidspermittera personal och göra av med våra sparade pengar.

Vi är inga rika organisationer utan lever till största delen på våra medlemsavgifter, annons- och lotteriintäkter. Vi har cirka 750 000 medlemmar, men får bara 8 miljoner kronor i statligt stöd att dela på varje år. Hundratals miljarder delas nu ut i stödpaket efter stödpaket för att rädda befintlig verksamhet inom t ex näringslivet, tidningarna, kultursektorn och idrotten, paket som är helt riktiga och nödvändiga. Men, inte en krona har gått till pensionärsorganisationernas befintliga verksamhet för att motverka ensamhet.

Istället har statsrådet Amanda Lind avsatt *50 miljoner kronor i projektmedel* till civilsamhället för att motverka ensamhet hos äldre. Det innebär att om vi överhuvudtaget ska kunna få några extra medel måste vi utöka vår verksamhet i projektform med bidrag som vi ska söka hos Socialstyrelsen. Det känns som ett slag i ansiktet på oss alla som med ideellt arbete varje dag söker bryta ensamheten hos äldre. Förstår regeringen överhuvudtaget vidden och djupet av de insatser som redan görs av pensionärsorganisationerna? Pengarna ska fördelas enligt en nyckel som utgår från ett tidigare ensamhetsprojekt om 20 miljoner kronor. I mars fick PRO, SPF Seniorerna och SKPF tillsammans 1,6 miljoner kronor (av 3,8 mkr sökta). Nu får vi plötsligt rekvirera 6,9 miljoner kr (!) att hitta på projekt för istället för att bedriva ordinarie verksamhet i väl fungerande strukturer som är ett mer träffsäkert sätt att motverka ensamhet. Det är obegripligt hur regeringen väljer att dela ut sex gånger det årliga bidraget till pensionärsorganisationerna till projekt som ska bedrivas av små föreningar som på grund av pandemin redan idag har svårt att upprätthålla något slags verksamhet. Pengarna kommer därför inte kunna användas och till stor del bli oförbrukade.

Vi kräver nu att även pensionärsorganisationerna får resurser för att upprätthålla den verksamhet som är den som är väl beprövad för att motverka äldres ensamhet. Genom att förstärka det generella statsbidraget till pensionärsorganisationerna kommer regeringen att få största möjliga nytta av våra gemensamma skattemedel. Det kan vi lova.

Christina Tallberg
Ordförande
PRO - Pensionärernas Riksorganisation

Eva Eriksson
Förbundsordförande
SPF Seniorerna

Berit Bölander
Förbundsordförande
SKPF Pensionärerna